

Mossèn Riera és el rector de tres pobles perduts enmig de muntanyes i d'una vila, cap de comarca. Porta ja cinc anys en aquesta missió i ha fet un nombre incommptable de quilòmetres, amunt i avall. Els caps de setmana són realment intensos. El més notable és que quan arriba sembla que no té pressa, saluda a uns i altres, moltes vegades entra al bar a fer un cafè, que certament el necessita, i sempre somrient va fent... fins que marxa. Mai ningú l'ha vist atabalat; possiblement ho ha estat per dintre algunes vegades, però no resulta fàcil de descobrir-ho.

Avui ha sigut un dia complicat. Un casament, tres eucaristies, dinar amb una família nombrosa, algunes consultes, i per acabar-ho d'adobar la carretera tallada per l'accident d'un tractor que s'ha estimat i ha anat a parar al bell mig de la pista. Gràcies a Déu que el tractorista n'ha sortit sa i estalvi.

Són tres quart d'onze de la nit. Mossèn Riera està ben cansat i abans de retirar-se, com fa sempre, obre la finestreta que de la rectoria dona a l'església i veu el sagrari amb la llumeta fent pampallugues. Després de resar l'ofici de completes es queda encara una estona quiet amb la mirada fixa i el primer que pensa és: "altra vegada sol amb Tu, Senyor".

Per la seva ment i pel seu cor comencen a passar noms, els de Can Ferrer, els nouvinguts de Guinea, aquella dona vídua que sempre té preparat un cafè, el del tractor, pobre home quin ensurt!, ...segueix la pel·lícula... fins que li va entrant la son. És en aquests moments que recorda el fragment de l'evangeli que avui ha llegit i aquella frase que ha anat repetint durant el dia:

"Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí"

Bona nit, mossèn Riera, bona nit mossens Oscar, Enric, Josep, ...que aneu preparant com a missatgers aquell camí del que és EL CAMÍ. Si en algunes parts del món encara el mossèn és una persona important, en altres no és gaire valorat; però Ell sap molt bé tota aquesta aventura interior d'estar al servei de les comunitats. Quan tanques la finestreta que dona a l'església, una nit més, el teu nom està ja vivament gravat en el Cor de Déu.

Sol altra vegada? Doncs, no. Molt ben acompanyat.

Jesús Renau sj.
